

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Jan Kremer

w sprawie z powództwa B. J.

przeciwko M. P., M. B. i A. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 1 kwietnia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 1 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny zasądził od pozwanych na rzecz powódki odpowiednie kwoty z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o zmianę tego rozstrzygnięcia przez zwiększenie zasądzonych kwot pieniężnych o stawkę VAT.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W uchwale z 25 stycznia 2007 r., III CZP 95/06 (OSNC 2007, nr 12, poz. 179), Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że podatek od towarów i usług (VAT) nie

wchodzi w skład niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata z wyboru (art. 98 § 3 k.p.c.). W uzasadnieniu uchwały wyjaśniono natomiast powody takiego stanowiska. W zażaleniu skarżąca – reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika – kwestionując powyższe zapatrywanie, ogranicza się do lapidarnego zarzutu, że jest ono niezgodne z konstytucyjnymi zasadami równości i proporcjonalności. Skarżąca nie zadała sobie trudu, ażeby stanowisko to uzasadnić chociażby jednym zdaniem. Jest zatem oczywiste, że zarzut w takiej postaci nie mógł odnieść oczekiwanego rezultatu.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne (art. 385 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 k.p.c.).